

Torenflat Naerdinclant

Nol Verhagen

In april 1955 vergaderde de gemeenteraad van Naarden over het uitbreidingsplan voor het laatste stukje nog braakliggend terrein ten zuidwesten van Naarden, ingeklemd tussen de Rijksweg, Karnemelksloot, de Suikersloot en de Koningin Wilhelminalaan.

Vierhoven

Vierhoven moest de nieuwe wijk gaan heten, naar het ontwerp dat was gemaakt onder leiding van stedenbouwkundige prof. Wieger Bruin. Punt van discussie was of hoogbouw moest worden toegestaan. Het plan voorzag namelijk in enkele flatgebouwen, waaronder een flat van maar liefst 9 of 10 verdiepingen. Burgemeester Visser noemde dit 'hoogbouw op bescheiden schaal', en bovendien in maagdelijk terrein. Een verrijking van het silhouet van de gemeente, meende hij. Heel anders dus dan elders in het Gooi waar hoogbouw was toegestaan in villaparken. De torenflat zou echt iets bijzonders worden, met een dakterras vanwaar je een uniek uitzicht had over het Naardermeer, het IJsselmeer en het Gooi. Dat je dan vanaf al die plekken ook uitzicht had op de torenflat, moest daarbij maar voor lief worden genomen.

Entree van het Gooi

De gemeenteraad was verdeeld, maar de tegenstanders, de VVD-fractie en een lid van de PvdA-fractie verloren de stemming. En zo gebeurde het dat in een gebied waar tot dan toe alleen kerktorens

boven de bomen en de huizen uitstaken, een 44 m hoog flatgebouw zou verrijzen. De entree van het Gooi zou niet langer worden gemarkeerd door de Grote Kerk van Naarden, maar door een flat aan de Graaf Willem den Oudelaan.

Twintig weken wachten op glas

In september 1962 volgde goedkeuring van het Rijk en kon met de bouw worden begonnen. Het eerlijk gezegd best fraaie ontwerp was van het Rotterdamse architectenbureau Maaskant. Uiteindelijk werd

Torenflat Naerdinclant
bij de oplevering in
1964. Foto Streekarchief
Gooi en vechtstreek,
Gooienvlechthistorisch.nl

het gebouw bijna 42 m hoog en bevatte het 11 verdiepingen met ieder 4 woningen. De bouw ondervond nog wel enige tegenslag, want er was schaarste aan bouwmaterialen. Zo moest er 20 weken worden gewacht op glas. Bovendien was de stroomvoorziening voor de kraan ontoereikend doordat er geen hoogspanningsstation beschikbaar was. Maar in het eerste kwartaal van 1964 was het werk dan toch klaar en kon de verkoop beginnen.

Tegenvallende verkoop

De belangstelling voor de nieuwe woningen was groot, maar toch viel de verkoop nogal tegen. In juli 1965 waren nog maar 17 flats verkocht. De prijs varieerde afhankelijk van de grootte van de woning van f 65.000,- tot f 75.000,-, nu € 175.000,- tot € 200.000,-. Dat was toen veel geld en de rente was met 6,5% ook nog eens aan de hoge kant. De huizenmarkt was moeilijk, zodat aspirant-kopers ook niet makkelijk van hun

oude huis afkwamen. Makelaar Koudijs besloot de leegstaande flats te huur aan te bieden.

Een nationale misdaad

De leegstand en de hoge prijzen waren een doorn in het oog van actiecomité Woningnood, dat het niet minder dan 'een nationale misdaad' noemde en een spandoek aan het gebouw bevestigde. Uiteindelijk raakten de flats toch bewoond. Momenteel worden ze zowel te koop als te huur aangeboden. De koopprijs bedraagt ongeveer € 230.000,- voor een woning van 78 m²; eenzelfde woning wordt verhuurd voor € 1375,- per maand.

Bronnen

Algemeen Handelsblad

Het Parool

www.gooisemereninformatie.nl

De Torenflat met rechts het Oranje-Nassaupark en links Vierhoven
Foto C. de Gooier,
Gemeentearchief Gooisemeren en Huizen,
Gooienvlechthistorisch.nl